

Zaaknummer : CBHO 2016/087

Rechter(s) : mrs. Van der Spoel, Verheij en Streefkerk

Datum uitspraak : 4 januari 2017

Partijen : Appellante en CBE Universiteit van Amsterdam

Trefwoorden : actuele kennis
geldigheidsduur
getuigschrift
goede procesorde
hersteltraject
legitieme gronden
marginale studievoortgang
minnelijke schikking
onderwijs- en examenregeling
onredelijk
persoonlijke omstandigheden
propedeutisch examen
propedeutische fase
rechtsgevolgen
studieperspectief
studieresultaten
verlenging geldigheidsduur
voorwaardelijke verlenging

Artikelen : WHW: artikel 7.8, derde lid
WHW: artikel 7.9, tweede lid
WHW: artikel 7.10, tweede lid
WHW: artikel 7.11, tweede lid
WHW: artikel 7.13
WHW: artikel 7.61, derde lid
Awb: artikel 8:72, derde lid, onder a
Onderwijs- en examenregeling Bacheloropleiding Politicologie 2008-2009: artikel 5.8
Bachelor OER Politicologie 2011-2012: artikel 5.8

Uitspraak : (deels) gegrond/rechtsgevolgen in stand

Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Wat betreft het betoog dat de examencommissie haar verweerschrift onredelijk laat heeft ingediend, stelt het College vast dat appellante in de gelegenheid is gesteld om na de hoorzitting schriftelijk op dat verweerschrift te reageren. Onder die omstandigheden komt de bestreden beslissing niet voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met de goede procesorde. Niettemin slaagt het betoog van appellante voor zover zij aanvoert dat de examencommissie niet heeft voldaan aan haar in artikel 7.61, derde lid, van de WHW neergelegde verplichting. Het beroepschrift van appellante is door verweerder bij e-mail van 8 januari 2016 in handen gesteld van de examencommissie. Daarbij heeft verweerder de examencommissie uitgenodigd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, zoals artikel 7.61, derde lid, van de WHW vereist. Vervolgens heeft de examencommissie bij brief van 4 februari 2016 aan verweerder een verweerschrift gezonden waarin zij te kennen heeft gegeven dat is nagegaan of het zinvol is met de student te overleggen of een minnelijke schikking mogelijk is, maar dat zij daartoe wegens het ontbreken van legitieme gronden dan wel nieuwe informatie in het beroepschrift van appellante geen aanleiding ziet. Zoals het College eerder heeft overwogen (zie de uitspraken van 16 januari 2016 in zaak nr. 2015/204 en 30 januari 2013 in zaken nrs. 2012/258 en 2013/004.1; www.cbho.nl), is de examencommissie echter gehouden om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Nu de examencommissie dit heeft nagelaten en dit valt te kwalificeren als een ernstig gebrek, komt de bestreden beslissing reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking. Het College ziet op grond van artikel 8:72, derde lid, onder a, van

de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) aanleiding de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing in stand te laten, maar slechts voor zover die beslissing ziet op de weigering de geldigheidsduur van de tentamens te verlengen die geen deel uitmaken van het propedeutisch examen. [...]

De bestreden beslissing voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens niet-behoorend tot het propedeutisch examen

2.5.1. Zoals het College eerder heeft overwogen in de uitspraak van 5 november 2013 in zaak nr. 2013/085 (www.cbho.nl), heeft de wetgever wat betreft de geldigheidsduur van studieresultaten, gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, het aan het instellingbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens te bepalen. Het instellingsbestuur mag in dat verband geldigheidsduur beperkende maatregelen hanteren en hieraan argumenten als marginale studievoortgang, onvoldoende studieperspectief en het waarborgen van voldoende actuele kennis bij afronding van de opleiding ten grondslag leggen (zie onder meer de uitspraken van 24 oktober 2016 in zaak 2016/102.5, 20 november 2013 in zaak nr. 2013/114, 24 april 2014 in zaak nr. 2013/218 en 3 juni 2014 in zaak nr. 2014/011; www.cbho.nl). De WHW, waaronder in het bijzonder artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, sluit dit niet uit. Het College kan slechts beoordelen of de gehanteerde vervaltermijnen leiden tot een zodanige onredelijke uitkomst dat die in zoverre buiten toepassing moet blijven.

2.5.2. Appellante is in het studiejaar 2008-2009 begonnen met de opleiding Politicologie. Gelet op het overgangsrecht opgenomen in artikel 5.8, tweede lid, van de OER 2011-2012, het jaar waarin de geldigheidsduur voor tentamens wijzigde, zijn in de situatie van appellante de termijnen genoemd in artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 van toepassing. Ter zitting van het College heeft verweerder te kennen gegeven dat, gelet op het behalen van de propedeutische fase in 2012, de geldigheidsduur voor alle tentamens behorende tot het bachelorprogramma zes jaar bedraagt en dat de geldigheid van de behaalde tentamens behorend tot het bachelorprogramma in het geval van appellante in september 2014 is vervallen op grond van voormelde bepaling van de OER 2008-2009. Daarvoor is volgens verweerder redengevend dat appellante de bachelor niet heeft afgerond binnen een termijn van zes jaar. Zoals uit overweging 2.5.1 volgt, zal het College beoordelen of de gehanteerde termijn van zes jaar wat betreft de tentamens niet-behoorend tot het propedeutisch examen, in het geval van appellante leidt tot een zodanige onredelijke uitkomst, dat deze in zoverre buiten toepassing moet blijven en dat verweerder zich daarom ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie het verzoek van appellante om verlenging van de geldigheidsduur op goede gronden heeft afgewezen.

2.5.3. Hoewel appellante, gelet op het standpunt van verweerder hierover ter zitting van het College, terecht opwerpt dat de geldigheidsduur van de behaalde tentamens ten tijde van de beslissing van 13 augustus 2013 van de examencommissie nog niet was verstreken, leidt dit betoog niet tot het oordeel dat de examencommissie haar verzoek om verlenging van de geldigheid van de door haar behaalde tentamens voor zover dit verzoek zag op de tentamens niet-behoorend tot het propedeutisch examen, reeds om die reden diende in te willigen. Nog afgezien van het feit dat deze beslissing van 13 augustus 2013 niet ter beoordeling voorligt, zijn de behaalde tentamenresultaten in ieder geval vervallen in september 2014 en heeft de examencommissie de geldigheid bij ambtshalve en ten gunste van appellante genomen beslissing van 4 november 2014 nogmaals voorwaardelijk verlengd tot en met de herkansing van het vak 'Onderzoeksmethoden' op 24 maart 2015. De stelling van appellante dat zij deze laatste beslissing van 4

november 2014 niet heeft ontvangen, wat van de juistheid van die stelling ook zij, leidt evenmin tot het oordeel dat de examencommissie haar verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van in elk geval de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen om die reden had moeten inwilligen. In de beslissing van 13 augustus 2013 heeft de examencommissie uitdrukkelijk vermeld dat zij de geldigheidsduur van de resultaten zal verlengen tot en met de herkansingen in het eerste semester van studiejaar 2013-2014 en dat zij daarna opnieuw de stand van zaken zou bezien met het oog op een eventuele verdere verlenging. Daarop heeft de examencommissie de beslissing van 4 november 2014 genomen. Appellante heeft zich echter pas, zo volgt uit de gedingstukken, bij brief van 23 november 2015, ruim twee jaar na de beslissing van 13 augustus 2013 tot de examencommissie gewend met het verzoek om een verdere verlenging, nadat zij bij beslissing van 20 oktober 2015 het bericht had ontvangen dat de geldigheid van de tentamenresultaten was vervallen. In de door appellante opgeworpen persoonlijke omstandigheden heeft verweerder, naar het oordeel van het College, evenmin aanleiding hoeven zien de beslissing van de examencommissie te vernietigen daar waar het gaat om verlenging van de geldigheid van de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat per jaar is beoordeeld in hoeverre een verlenging van de geldigheidsduur van de door appellante behaalde tentamenresultaten in de rede lag. In de situatie van appellante speelden weliswaar persoonlijke omstandigheden, maar die omstandigheden deden zich voor na het vervallen van die resultaten. Daarbij is voorts van belang dat verweerder ter zitting van het College heeft benadrukt dat aan de beslissing van de examencommissie om het verzoek af te wijzen mede ten grondslag ligt dat appellante per studiejaar minder dan de helft van het maximaal per jaar te behalen studiepunten heeft behaald en dat het daarom niet voor de hand ligt dat zij haar bachelor binnen afzienbare termijn zal afronden.

De bestreden beslissing voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen

2.5.4. Het College ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing van verweerder in stand te laten voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen.

Ter zitting van het College heeft verweerder daarover gesteld dat de geldigheid van het propedeutisch examen niet is vervallen. Dat examen is afgelegd en de in dat verband behaalde tentamens zijn onderdeel geworden van het bachelorprogramma. Het vervallen van de geldigheid van de tentamens heeft, aldus verweerder ter zitting van het College, tot gevolg dat de resultaten van die tentamens waaronder de tentamens afgelegd voor het propedeutisch examen, niet worden betrokken bij de beoordeling of aan de vereisten voor het bachelordiploma is voldaan.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder in de situatie van appellante wat betreft de tentamens behorend tot het propedeutisch examen, evenwel ten onrechte artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 tegengeworpen. Op grond van artikel 7.9, tweede lid, van de WHW heeft appellante het propedeutisch examen afgelegd met het behalen van de tot dat propedeutisch examen behorende tentamens. Dat op enig moment de geldigheid van die tentamens vervalt, heeft tot gevolg dat, zoals appellante terecht aanvoert, het behaalde examen in wezen zijn betekenis heeft verloren. Het propedeutisch examen bestond in het geval van appellante immers uit de som van de behaalde tentamens behorend tot het propedeutische examen. Naar appellante onweersproken ter zitting

heeft verklaard, heeft zij ter afronding van dat propedeutisch examen ook een getuigschrift ontvangen als bedoeld in artikel 7.11, tweede lid, van de WHW, hetgeen met zich brengt dat de onderdelen van dat examen, te weten de behaalde tentamens, ook op dat getuigschrift zijn vermeld. Gelet hierop staat vast dat appellante het examen heeft behaald en dat zij ervan uit mocht gaan dat ook de onderdelen behorend tot dat examen hun geldigheid niet zouden verliezen.

Onder de gegeven feiten en omstandigheden, heeft verweerder zich naar het oordeel van het College ten onrechte op het standpunt gesteld dat de gehanteerde vervaltermijn in het geval van appellante voor zover het betreft de door haar behaalde onderdelen van het propedeutisch examen niet tot een zodanige onredelijke uitkomst leidt dat die vervaltermijn niet aan haar zou mogen worden tegengeworpen.

Verweerder had de desbetreffende bepaling uit de OER 2008-2009 in de situatie van appellante dan ook in zoverre buiten toepassing moeten laten, nu het systeem van de WHW zich tegen die toepassing verzet.

Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 7 december 2015 heeft de examencommissie Bachelor Politicologie (hierna: de examencommissie) het verzoek van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van de door haar met goed gevolg afgelegde tentamens van het bachelorprogramma afgewezen.

Bij beslissing van 30 maart 2016 heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 4 augustus 2016, waar appellante, bijgestaan door mr. R.F. Bakker, advocaat te Amsterdam en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink, vergezeld door dr. S.L. de Lange en drs. M.G. Koelewijn, allen werkzaam bij de Universiteit van Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), zendt het college van beroep voor de examens, alvorens het beroep in behandeling te nemen, het beroepschrift aan het orgaan waartegen het beroep is gericht, met uitnodiging om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Het desbetreffende orgaan deelt binnen drie weken aan het college van beroep, onder overlegging van de daarop betrekking hebbende stukken, mede tot welke uitkomst het beraad heeft geleid. Is een minnelijke schikking niet mogelijk gebleken, dan wordt het beroepschrift door het college in behandeling genomen.

Ingevolge artikel 7.8, derde lid, van de WHW is aan de propedeutische fase, voorzover in de onderwijs- en examenregeling niet anders is bepaald, een propedeutisch examen verbonden.

Ingevolge artikel 7.10, tweede lid, voor zover hier van belang is, indien de tentamens van de tot een opleiding of propedeutische fase van een bacheloropleiding behorende onderwijsseenheden met goed gevolg zijn afgelegd, het examen afgelegd.

Ingevolge artikel 7.11, tweede lid, aanhef en onder b, wordt ten bewijze dat het examen met goed gevolg is afgelegd, door de examencommissie een getuigschrift uitgereikt, nadat het instellingsbestuur heeft verklaard dat aan de procedurele eisen voor de afgifte is voldaan. Per opleiding wordt één getuigschrift uitgereikt. Op het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde examen worden relevante gegevens vermeld, waaronder in ieder geval welke onderdelen het examen omvatte.

Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.

Ingevolge artikel 7.13, het tweede lid, aanhef, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Ingevolge de aanhef en onder k, wordt daaronder ten minste begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 5.8, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling Bacheloropleiding Politicologie 2008-2009 (hierna: de OER 2008-2009) bedraagt voor voltijdsstudenten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens 3 jaar voor tentamens van de propedeutische fase. Op voorwaarde dat de propedeuse binnen 3 jaar is behaald, bedraagt de geldigheidsduur voor alle tentamens behorende tot het bachelorprogramma 6 jaar. Indien de propedeuse niet binnen 3 jaar is behaald, vervallen alle behaalde tentamenresultaten van de bachelor.

Ingevolge het tweede lid gaan de in artikel 5.8, eerste lid, vermelde termijnen in voor studenten die zich in 2008-2009 voor het eerst voor de opleiding inschrijven; gerekend vanaf de startdatum van de opleiding.

Ingevolge het derde lid heeft de examencommissie de bevoegdheid in individuele gevallen de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens voor een door haar vast te stellen termijn te verlengen.

Ingevolge artikel 5.8, eerste lid, van de Bachelor OER Politicologie 2011-2012 (hierna: de OER 2011-2012), bedraagt voor voltijdsstudenten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens 2 jaar voor tentamens van de propedeutische fase. Op voorwaarde dat de propedeuse binnen 2 jaar is behaald, bedraagt de geldigheidsduur voor alle tentamens 5 jaar. Indien de propedeuse niet binnen 2 jaar is behaald, vervallen alle behaalde tentamenresultaten van de bachelor.

Ingevolge het tweede lid gelden voor studenten die zich eerder hebben ingeschreven de termijnen die zijn genoemd in de OER van het jaar waarop zij zich voor het eerst voor de opleiding hebben ingeschreven.

2.2. Bij beslissing van 13 augustus 2013 heeft de examencommissie appellante medegedeeld dat de geldigheid van de resultaten van de door haar behaalde tentamens in de bachelor is verlengd tot en met de herkansingen van de vakken in het eerste semester van het studiejaar 2013-2014.

Bij beslissing van 4 november 2014 heeft de examencommissie appellante medegedeeld dat de geldigheid van de resultaten van de door haar behaalde tentamens in de bachelor voorwaardelijk wordt verlengd tot en met de herkansing van het vak 'Onderzoeksmethoden' op 24 maart 2015. Mocht het vak in dat jaar niet worden behaald, vervallen de resultaten van de door appellante in de bachelor behaalde tentamens alsnog, aldus de examencommissie.

De examencommissie heeft appellante vervolgens bij beslissing van 20 oktober 2015 gemeld dat zij niet aan de in voormelde beslissing van 4 november 2014 gestelde voorwaarde heeft voldaan en dat om die reden de studieresultaten van de behaalde tentamens in de bachelor zijn vervallen.

Bij brief van 23 november 2015 heeft appellante te kennen gegeven de beslissing van 4 november 2014 niet te hebben ontvangen. Zij heeft verzocht haar alsnog een verlenging van de geldigheid van de behaalde tentamens te gunnen.

Dat verzoek om verlenging heeft de examencommissie bij beslissing van 7 december 2015 afgewezen.

2.3. Verweerder heeft de beslissing van 7 december 2015 bij de bestreden beslissing van 30 maart 2016 gehandhaafd. Verweerder heeft vastgesteld dat tot tweemaal toe de geldigheidsduur van de door appellante behaalde studieresultaten is verlengd. Verder heeft verweerder het standpunt van de examencommissie dat verlenging van de geldigheidsduur niet

meer aan de orde kan zijn, niet onredelijk geacht. Appellante is reeds sinds 2008 met haar studie Politicologie bezig en zij heeft in al die tijd de bachelorfase niet kunnen afronden. De examencommissie heeft voldoende rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante, aldus verweerder. Daarbij heeft de examencommissie verder terecht betrokken het antwoord op de vraag of appellante in staat zal zijn binnen afzienbare termijn de bachelorfase af te ronden, aldus verweerder.

2.4. Appellante kan zich niet verenigen met deze beslissing. Zij betoogt daartoe in de eerste plaats dat het verweerschrift van de examencommissie onredelijk laat is ingediend, als gevolg waarvan zij werd overdonderd. Daarnaast betoogt zij dat verweerder niet aan zijn in artikel 7.61, derde lid, van de WHW neergelegde plicht heeft voldaan om in overleg na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil tot de mogelijkheden behoorde. Volgens de examencommissie werd immers geen aanleiding gezien voor overleg met appellante wegens het ontbreken van legitieme gronden of nieuwe informatie.

2.4.1. Wat betreft het betoog dat de examencommissie haar verweerschrift onredelijk laat heeft ingediend, stelt het College vast dat appellante in de gelegenheid is gesteld om na de hoorzitting schriftelijk op dat verweerschrift te reageren. Onder die omstandigheden komt de bestreden beslissing niet voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met de goede procesorde.

Niettemin slaagt het betoog van appellante voor zover zij aanvoert dat de examencommissie niet heeft voldaan aan haar in artikel 7.61, derde lid, van de WHW neergelegde verplichting. Het beroepschrift van appellante is door verweerder bij e-mail van 8 januari 2016 in handen gesteld van de examencommissie. Daarbij heeft verweerder de examencommissie uitgenodigd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, zoals artikel 7.61, derde lid, van de WHW vereist. Vervolgens heeft de examencommissie bij brief van 4 februari 2016 aan verweerder een verweerschrift gezonden waarin zij te kennen heeft gegeven dat is nagegaan of het zinvol is met de student te overleggen of een minnelijke schikking mogelijk is, maar dat zij daartoe wegens het ontbreken van legitieme gronden dan wel nieuwe informatie in het beroepschrift van appellante geen aanleiding ziet.

Zoals het College eerder heeft overwogen (zie de uitspraken van 16 januari 2016 in zaak nr. 2015/204 en 30 januari 2013 in zaken nrs. 2012/258 en 2013/004.1; www.cbho.nl), is de examencommissie echter gehouden om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Nu de examencommissie dit heeft nagelaten en dit valt te kwalificeren als een ernstig gebrek, komt de bestreden beslissing reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking.

Het College ziet op grond van artikel 8:72, derde lid, onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) aanleiding de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing in stand te laten, maar slechts voor zover die beslissing ziet op de weigering de geldigheidsduur van de tentamens te verlengen die geen deel uitmaken van het propedeutisch examen. Het overweegt daartoe als volgt.

2.5. Appellante voert aan dat de door haar na 1 september 2015 behaalde resultaten ook lijken te zijn vervallen. Zo is één behaald onderdeel met een waardering van 6 studiepunten niet opgenomen op het cijferoverzicht. Daarnaast is het door appellante ingeleverde werk voor het vak 'Onderzoeksmethoden' in het geheel niet nagekeken.

Ook voert appellante aan dat haar tentamenresultaten ten tijde van de beslissing van 13 augustus 2013 gelet op de in artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 opgenomen geldigheidstermijn van zes jaar nog niet waren vervallen. Bij de voormelde beslissing is de geldigheidsduur van de behaalde tentamens in feite beperkt. Wat de beslissing van 4 november 2014 betreft, is de examencommissie ten onrechte voorbijgegaan aan het feit dat zij die 'spontane' beslissing niet heeft ontvangen. Zij was dan ook niet op de hoogte van de in die beslissing neergelegde voorwaarde van het behalen van het vak 'Onderzoeksmethoden'. Was zij van die voorwaarde op de hoogte geweest, dan zou zij zich uiteraard geheel hebben gericht op het behalen van dat vak, aldus appellante.

Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie geen dan wel onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Het had voor de hand gelegen dat appellante na de periode in 2013 waarin de bijzondere omstandigheden zich voordeden een hersteltraject te bieden en haar te begeleiden. Anders dan de examencommissie stelt, is zij wel degelijk in staat de bachelor binnen afzienbare termijn af te ronden, aldus appellante.

Tot slot voert zij aan dat de opleiding toen zij de propedeutische fase afrondde nog een propedeutisch examen kende en dat haar van het behalen daarvan ook een getuigschrift is uitgereikt. In dat verband heeft de examencommissie weliswaar laten weten dat het door haar behaalde propedeutisch examen nog steeds geldig is, maar dat het niet zal worden betrokken bij

de beoordeling of aan de vereisten voor het bachelorexamen is voldaan. Het propedeutisch examen heeft hierdoor al zijn waarde verloren, aldus appellante. Volgens appellante voorziet de WHW echter niet in het laten vervallen van examens. Voor zover de OER ziet op het verval van de geldigheid van examens is deze volgens appellante onverbindend. De bestreden beslissing komt voor vernietiging in aanmerking, aldus appellante.

De bestreden beslissing voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen

2.5.1. Zoals het College eerder heeft overwogen in de uitspraak van 5 november 2013 in zaak nr. 2013/085 (www.cbho.nl), heeft de wetgever wat betreft de geldigheidsduur van studieresultaten, gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, het aan het instellingsbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens te bepalen. Het instellingsbestuur mag in dat verband geldigheidsduur beperkende maatregelen hanteren en hieraan argumenten als marginale studievoortgang, onvoldoende studieperspectief en het waarborgen van voldoende actuele kennis bij afronding van de opleiding ten grondslag leggen (zie onder meer de uitspraken van 24 oktober 2016 in zaak 2016/102.5, 20 november 2013 in zaak nr. 2013/114, 24 april 2014 in zaak nr. 2013/218 en 3 juni 2014 in zaak nr. 2014/011; www.cbho.nl). De WHW, waaronder in het bijzonder artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, sluit dit niet uit. Het College kan slechts beoordelen of de gehanteerde vervaltermijnen leiden tot een zodanige onredelijke uitkomst dat die in zoverre buiten toepassing moet blijven.

2.5.2. Appellante is in het studiejaar 2008-2009 begonnen met de opleiding Politicologie. Gelet op het overgangsrecht opgenomen in artikel 5.8, tweede lid, van de OER 2011-2012, het jaar waarin de geldigheidsduur voor tentamens wijzigde, zijn in de situatie van appellante de termijnen genoemd in artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 van toepassing. Ter zitting van het College heeft verweerder te kennen gegeven dat, gelet op het behalen van de propedeutische fase in 2012, de geldigheidsduur voor alle tentamens behorende tot het bachelorprogramma zes jaar bedraagt en dat de geldigheid van de behaalde tentamens behorend tot het bachelorprogramma in het geval van appellante in september 2014 is vervallen op grond van voormelde bepaling van de OER 2008-2009. Daarvoor is volgens verweerder redengevend dat appellante de bachelor niet heeft afgerond binnen een termijn van zes jaar.

Zoals uit overweging 2.5.1 volgt, zal het College beoordelen of de gehanteerde termijn van zes jaar wat betreft de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen, in het geval van appellante leidt tot een zodanige onredelijke uitkomst, dat deze in zoverre buiten toepassing moet blijven en dat verweerder zich daarom ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie het verzoek van appellante om verlenging van de geldigheidsduur op goede gronden heeft afgewezen.

2.5.3. Hoewel appellante, gelet op het standpunt van verweerder hierover ter zitting van het College, terecht opwerpt dat de geldigheidsduur van de behaalde tentamens ten tijde van de beslissing van 13 augustus 2013 van de examencommissie nog niet was verstreken, leidt dit betoog niet tot het oordeel dat de examencommissie haar verzoek om verlenging van de geldigheid van de door haar behaalde tentamens voor zover dit verzoek zag op de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen, reeds om die reden diende in te willigen. Nog afgezien van het feit dat deze beslissing van 13 augustus 2013 niet ter beoordeling voorligt, zijn de behaalde tentamenresultaten in ieder geval vervallen in september 2014 en heeft de examencommissie de geldigheid bij ambtshalve en ten gunste van appellante genomen beslissing van 4 november 2014 nogmaals voorwaardelijk verlengd tot en met de herkansing van het vak 'Onderzoeksmethoden' op 24 maart 2015. De stelling van appellante dat zij deze laatste beslissing van 4 november 2014 niet heeft ontvangen, wat van de juistheid van die stelling ook zij, leidt evenmin tot het oordeel dat de examencommissie haar verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van in elk geval de tentamens niet-behorend tot het propedeutisch examen om die reden had moeten inwilligen. In de beslissing van 13 augustus 2013 heeft de examencommissie uitdrukkelijk vermeld dat zij de geldigheidsduur van de resultaten zal verlengen tot en met de herkansingen in het eerste semester van studiejaar 2013-2014 en dat zij daarna opnieuw de stand van zaken zou bezien met het oog op een eventuele verdere verlenging. Daarop heeft de examencommissie de beslissing van 4 november 2014 genomen. Appellante heeft zich echter pas, zo volgt uit de gedingstukken, bij brief van 23 november 2015, ruim twee jaar na de beslissing van 13 augustus 2013 tot de examencommissie gewend met het verzoek om een verdere verlenging, nadat zij bij beslissing van 20 oktober 2015 het bericht had ontvangen dat de geldigheid van de tentamenresultaten was vervallen.

In de door appellante opgeworpen persoonlijke omstandigheden heeft verweerder, naar het oordeel van het College, evenmin aanleiding hoeven zien de beslissing van de examencommissie te

vernietigen daar waar het gaat om verlenging van de geldigheid van de tentamens niet-behoerend tot het propedeutisch examen. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat per jaar is beoordeeld in hoeverre een verlenging van de geldigheidsduur van de door appellante behaalde tentamenresultaten in de rede lag. In de situatie van appellante speelden weliswaar persoonlijke omstandigheden, maar die omstandigheden deden zich voor na het vervallen van die resultaten. Daarbij is voorts van belang dat verweerder ter zitting van het College heeft benadrukt dat aan de beslissing van de examencommissie om het verzoek af te wijzen mede ten grondslag ligt dat appellante per studiejaar minder dan de helft van het maximaal per jaar te behalen studiepunten heeft behaald en dat het daarom niet voor de hand ligt dat zij haar bachelor binnen afzienbare termijn zal afronden.

De bestreden beslissing voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen

2.5.4. Het College ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing van verweerder in stand te laten voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen.

Ter zitting van het College heeft verweerder daarover gesteld dat de geldigheid van het propedeutisch examen niet is vervallen. Dat examen is afgelegd en de in dat verband behaalde tentamens zijn onderdeel geworden van het bachelorprogramma. Het vervallen van de geldigheid van de tentamens heeft, aldus verweerder ter zitting van het College, tot gevolg dat de resultaten van die tentamens waaronder de tentamens afgelegd voor het propedeutisch examen, niet worden betrokken bij de beoordeling of aan de vereisten voor het bachelordiploma is voldaan.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder in de situatie van appellante wat betreft de tentamens behorend tot het propedeutisch examen, evenwel ten onrechte artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 tegengeworpen. Op grond van artikel 7.9, tweede lid, van de WHW heeft appellante het propedeutisch examen afgelegd met het behalen van de tot dat propedeutisch examen behorende tentamens. Dat op enig moment de geldigheid van die tentamens vervalt, heeft tot gevolg dat, zoals appellante terecht aanvoert, het behaalde examen in wezen zijn betekenis heeft verloren. Het propedeutisch examen bestond in het geval van appellante immers uit de som van de behaalde tentamens behorend tot het propedeutische examen. Naar appellante onweersproken ter zitting heeft verklaard, heeft zij ter afronding van dat propedeutisch examen ook een getuigschrift ontvangen als bedoeld in artikel 7.11, tweede lid, van de WHW, hetgeen met zich brengt dat de onderdelen van dat examen, te weten de behaalde tentamens, ook op dat getuigschrift zijn vermeld. Gelet hierop staat vast dat appellante het examen heeft behaald en dat zij ervan uit mocht gaan dat ook de onderdelen behorend tot dat examen hun geldigheid niet zouden verliezen.

Onder de gegeven feiten en omstandigheden, heeft verweerder zich naar het oordeel van het College ten onrechte op het standpunt gesteld dat de gehanteerde vervaltermijn in het geval van appellante voor zover het betreft de door haar behaalde onderdelen van het propedeutisch examen niet tot een zodanige onredelijke uitkomst leidt dat die vervaltermijn niet aan haar zou mogen worden tegengeworpen.

Verweerder had de desbetreffende bepaling uit de OER 2008-2009 in de situatie van appellante dan ook in zoverre buiten toepassing moeten laten, nu het systeem van de WHW zich tegen die toepassing verzet.

Het betoog slaagt.

2.6. Het beroep is gegrond. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd wegens miskennen van artikel 7.61, derde lid, van de WHW. Het College zal de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing in stand te laten voor zover deze ziet op de weigering van het verzoek om de geldigheidsduur van de tentamens, niet-behoerend tot het propedeutisch examen, te verlengen. Voor het overige, te weten voor zover de bestreden beslissing ziet op de afwijzing van het verzoek de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen te verlengen, bestaat daarvoor geen plaats. Het College ziet wel aanleiding de beslissing van de examencommissie van 7 december 2015 te vernietigen voor zover deze ziet op de tentamens behorend tot het propedeutisch examen. Nu de examencommissie, naar het oordeel van het College, artikel 5.8, eerste lid, van de OER 2008-2009 in zoverre ten onrechte aan appellante heeft tegengeworpen en de uitspraak van het College in zoverre in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van verweerder, is het niet noodzakelijk dat de examencommissie een nieuwe beslissing neemt op het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen. Deze tentamens behouden namelijk hun geldigheid.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam van 30 maart 2016, kenmerk AC 1512 9150;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van de beslissing van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam van 30 maart 2016 in stand blijven, voor zover deze ziet op de afwijzing van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens niet-behoerend tot het propedeutisch examen;
- IV. vernietigt de beslissing van de examencommissie van 7 december 2015 voor zover daarbij het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens behorend tot het propedeutisch examen is afgewezen;
- V. bepaalt dat de uitspraak van het College in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van het College van Beroep voor de Examens, voor zover de rechtsgevolgen daarvan niet in stand zijn gelaten;
- VI. veroordeelt het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam tot vergoeding aan appellante van bij haar in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 992,00 (zegge: negenhonderd tweeënnegentig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VII. gelast dat het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 46,00 (zegge: zesenvestig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.